

Kui väike Lasva vald Võrumaal võttis aastaid tagasi eesmärgiks saada omale samasugune turismimagnet nagu Suure Munamäe vaatetorn naabervallas Haanjas, on see praeguseks Lasva veetorni näol suures osas ka ellu viidud.

Äp

Teet Reier

arjpaev@arjpaev.ee

Nüüd, kui ehitise valmisest on aastapäevad möödas, tõdeb Lasva valla kultuurijuht Silva Vijar, et see uuenenud veetorn on ikka üks kena küll, ehk nagu ta ise ütleb, on see üks vägagi suupärane hele laik keset pimedat sügisõhtut.

Ta on just veetornis tulnud ja teab, et sellel kesk-nädalasel päeval käis torni uudistamas 55 küllastajat. Aasta jooksul on külaliste- raamatusse aga kogunenud paar tuhat sissekannet.

“Mõte, et vanasse veetorni, mis endistel aegadel võis midagi elulisemat paigutada, tekkis meil viis aastat tagasi Soome sõidul, kui külastasime ühte vanasse depoosse ehitatud galeriid. Ja kui meie ideedega liitus ka arhitekt Veronika Valk, oli tänaseks Rõuge vöökirjaga kirjutud veetorni saatus otsustatud,” meenutab Vijar.

Lennukad ideed toimisid

Valk oli tema sõnul see, kes otsustas veetorni sisemust uurides, et see on just paras paik kõrgusesse pürgivale klaveritrepile, millel kõndija saab mustadele klahvidele astudes ise helikujundeid luua.

“Tõsi, üks veetorniga, nagu iga teiseigi uusehitusega, ole ette tulnud mõningaid probleeme, need on aga õnneks kenasti lahendatud. Ületamatuks ei osutunud ka arhitekti paberile pandud lennukad ideed mis ehitaja kohati kukalt kratsima panid, et kuidas nimelt neid el-

► **Kaunilt Rõuge vöökirjaga kirjutud Lasva veetorni efektne välisilme meelitab sisse astuma ka juhuslikke möödujaid.**

Fotod: Meeli Küttim,

Andres Haabu